

220. Én irgalomban részesültem...

1. Én ir - ga - lom - ban ré - sze - sül - tem, Bár ér - de -
 Ez cso - da! Mert míg bűn - nek él - tem, Szi - vem - ben

mes rá nem vol - tam. Most ér - tem mi az
 nem ó - haj - tot - tam.

ir - ga - lom, És ö - rök - re ma - gasz - ta -
 lom, És ö - rök - re ma - gasz - ta - lom!

2. Csak harag az, mit érdemeltem, Isten kegyelme vár most rám.
Szívem békességét megeltem, Jézus vérén megváltatám.
Mért történt ez most énvelem? |: Ez az isteni kegyelem! :|
3. Megengeszteltetél, Istenem, Szent Fiadban, Megváltómban,
Szent vére által részesültem Kegyelmedben, irgalmadban.
Ajándék és kincs énnékem |: Ez az isteni kegyelem! :|
4. Irgalmasságod dicsőítem, Mit teremtmény el nem vehet;
Vigasz s reménység ínségemben, S a szívemben hálát ébreszt.
Mindörökké ezt hirdetem, |: Dicső és nagy a kegyelem! :|
5. Ó, kegyelemben gazdag Isten, Tekints reám irgalmaddal;
Oda vezérelj kegyelmesen, Hol Te uralgsz hatalmaddal!
Ott örökké szemlélhetem, |: Mily csodás nagy a kegyelem! :|
6. Add, én is irgalmas lehessenek A szenvedő testvéremhez.
Szeressem én is ellenségem, Miképp Te is minket szeretsz.
Szent véred kiált: irgalom, |: A megtérőknek irgalom! :|